

опредѣленъ; на другите пакъ петинѣ родать и отечеството нѣ ни познато, какъ сѣ на радостно сърце пріяти и высокопочитани и уважавани были ꙗ Българите, които сѣ тогава вече были кръстени (ꙗ 862) извѣстява ни честопоменуваныятъ животописецъ, а за благодатното имъ на Господныятъ виноградъ дѣланіе, посвѣдочава ни благословеныятъ имъ плодъ, който ся за споменъ къто святиніѣ у сегашныте имъ потомцы чува; и какъ сѣ ся нарочно трудни за дася обработи языкать и старославенската ни кнжнина, свидѣтельствувать ни тѣхныте трудове, които ся и до днесъ брижливо хранать. Българската ꙗ черкова ѡсвятила память тѣ на тыя славны и трудолюбивы първоучители славенски съ службѣ духовнѣ и съ празнуванѣ, и за честь дала имъ ꙗ тва честно и благоговѣнно имя: — *Праздникъ свѣтыхъ седмыхъ почетныхъ, оѣ "Αγιοι ἑπταριθμοι.* Нѣкои Български церкви и манастири и доднесъ носѣть имената на тыя седмъ почетницы, на пр. на с. Климента, с. Наума, с. Горазда, и проч. които церкви и манастири, или сѣ шть тѣхъ сѣщитѣ направени и украсени, или пакъ на тѣхъ, само за еднѣ честь и память така наименованы. Достопочетателный г.